

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Må jeg begynde med på regeringens vegne at afvise fru Kirsten Jacobsens dagsorden.

Jeg vil gerne tage det negative først, de³ repræsentanter fra fremskridtspartiet, der har talt. Jeg synes egentlig, det er nedslående, det er bedrøveligt, at de står på denne talerstol og viser en sådan mangel på samfølelse med dansk historie, dansk kultur, med dansk sind og lune, med alt det, som er forudsætningerne for, hvad vi arbejder på i vores demokrati. Det synes jeg er mere nedslående end noget andet.

Så vil jeg gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, der begyndte at tale om, hvilke besparelser jeg skulle have anvist, at det, som min redegørelse gik ud på, jo var, som det ganske klart fremgik, at understrege, hvorfor der ikke kunne spares mere under de forhold, der er på Det kgl. Teater. Jeg pegede i min redegørelse på, hvad der skulle gøres for at tilvejebringe forhold, der kunne give besparelser på 8-10 mill. kr. om året foruden det, som jeg ikke havde medregnet, nemlig det, der kunne ligge i, at personalets arbejdskraft på teatret bedre kunne udnyttes, og at repertoireplanlægningen også kunne blive bedre end under de gældende forhold. Jeg har ganske simpelt fremhævet i min redegørelse, hvad der skulle gøres, hvis ikke vi skal halte videre og gå fra den ene krise til den anden og stadig væk skulle kaste gode penge efter dårlige.

Jeg er blevet spurgt om forskellige ting. Fru Kirsten Jacobsen nævnte transmissionerne fra Det kgl. Teater. Det har vi jo sørget for; der er en ordning. I det, jeg nævnte der skulle undersøges, er også spørgsmålet taget op om, hvordan tv skal udvikle sig. Det er også blevet nævnt, at det ikke var hensynet til kunstnerne, men til publikum, til forbrugerne. Ja, dér er jeg også enig, men er der i kvaliteten ikke også et hensyn til publikum, til forbrugerne? Det mener jeg der er.

Der blev spurgt om Stockholm og Oslo, og jeg kan da oplyse, at ombygningen af operaen i Stockholm kostede en total udgift på 125-130 mill. sv. kr. Belægningsprocenten på 92 er fortsat uændret. Billetpriserne er ikke forhøjet efter ombygning. Gennemsnitsprisen pr. billet er 25 sv. kr. Driftsudgifterne før ombygningen var 58 mill. sv. kr., driftsudgifterne efter ombygningen 56 mill. sv. kr., altså i virkeligheden et forhold, der meget nøje svarer til Det kgl.

Teaters driftsudgifter og indtægter. Det samme gælder den norske opera.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) talte meget om formynderi og statsregereri og sagde, at der ingen grænser var for, hvad det var, vi gav udtryk for i vores kulturpolitik. Flertallet i dette folketing har i sin kulturpolitik altid fulgt dette, at vi lægger rammerne, vi dirigerer ikke indholdet. Det er institutionerne selv, der bestemmer, hvilket indhold der skal være. Det kan man i hvert fald ikke kalde statsregereri eller formynderi. Det tror jeg heller ikke vi skal ind på. Og dermed slut på den negative side.

Så vil jeg gerne sige, at jeg i øvrigt synes, at debatten har været god. Jeg synes, det er med stor glæde, vi kan konstatere, at de øvrige partier i denne sal er enige om, at Det kgl. Teater skal bevares. Jeg vil takke for den tilslutning, der er til disse synspunkter; jeg vil takke de forskellige for denne grundholdning. Det er klart, at der kan være nuancer med hensyn til, hvad man skal gøre, hvilke ting der nu skal sættes i gang.

Jeg vil da gerne sige til fru Nathalie Lind, at jeg ikke har troet, at vi i dag skulle tage en beslutning, heller ikke en principbeslutning. Tværtimod mener jeg, at vi skal have de forundersøgelser i gang, som rationaliseringsudvalget og styringsgruppen skal udføre. De kommer med en første rapport i januar, og derefter skal vi så begynde at snakke om, hvad der kan gøres. Det er rigtigt, at rationaliseringsfirmaet også har med bygningsforholdene at gøre.

Det lød næsten, både da fru Nathalie Lind og fru Gerda Møller og hr. Chr. Christensen nævnedes det, som sød musik i mine ører, da man talte om et nyt opera- og ballethus eller skuespilhus. Men der er jo bare det, at det bliver af størrelsesordenen, ikke mindst hvis det er opera- og ballethus, oppe omkring 500-600 mill. kr., hvis det skal fungere, og det tror jeg faktisk ikke er realistisk i den givne situation. Vi må se, hvordan vi kan komme videre den anden vej, men det er da klart, at der ligger en åben diskussion på disse områder.

Jeg vil gerne sige om regulativer og overenskomster, at der allerede er forhandlinger i gang om at forbedre de eksisterende forhold og gøre hele arbejdsgangen smidigere. Men der er jo en række af det, som jeg kaldte de hævdevundne privilegiers sammenstød med den moderne teknik, der bl. a. stammer fra, at man